

Miało się ku wieczorowi. Niebo było zachmurane i siypił mojomu kapuśniocek.
Helka wysła z kościoła i strasnie zamysłono, dłoś chytkło sła w strone swłoję chałpy.
Przybacowała se, jak to downo tymu, wodziła ze sobom dzieciska, a teraz połozjydzwały się pło świecie i dostała samiućko jak paliec w ty stary chałpinie.
Juz skrycała kłóło swłojęgło łogrodu i kie sie łobeźrała, płoszczęgła ze idzie za niom Jagniyska.
A ze juz nie sła chytkło, Jagniyska zawołała na nie, płocekójze Helka, juzek cie tak downo nie widziła, cóz ta swychać u ciebie, jagze ci się zyje?
Je dyć jakłosi ciogne te biyde, alie pójdze dło mnie, tło se posiedzemy i pogodomy.
Cłowiek jakisik taki łopuscony się cuje na stare roki.
Sosiady zyjo każdy słobie, dzieciska ni majo casu, bo przecie pilnujo robłoty.
Wiys jak tło teraz ło nie ciyzkło.
Wesły dło przytulne izdebki.
Jagniyska pomyślała, ee, nicegło i ta nie brakuje, przecie za całe zycie każdy się cęgłosik dorłobił, łocioz tyk sygmyntów, bło przecie so i tacy, có dzisiok pło śmietnikak sukajo chlieba.
Siadnji ze se Jagniysiu tutok na kanapie, jo się zakrzotne kolie kuchnie. Zrłobie lipowe herbaty, tło nos trosecke łozgrzeje .
Piykne, łaciate kłocisko zeskłocyło z łózka i łamuzgało sie kłóło Helcynyk nóg. Aze się łozdarła, ło ty bezkurcyjo jedna, kłocie, uciekójze, bło cie łozdeptom.
Na doś ładny jesce gybie Helki, radowoł się uśmiysek, pewnikiym z tegło niespodziywanęgło głościa.
Pło kwili na stóle stoł talyrz z buktom, a z dwók gornecków parłowała i pochnyła miodym, głorko lipłowo herbata.
Łopłowaiadoj Jagniyska có tam kole ciebie ciekawego, bło cłowiek ino w tym teliwizłorze siedzi i łogłodo te strasne filmiska, jakie teros ciygiym płokazujo.
Łoj Helka, Helka, łopowiyem ci jo taki film, alie nie zmyślony, bło un się naprowde dzieje. Wiys ze i jo jezek sama i cnie mi się cliwo w ty chałpie, tłok se łozrywke umyśliła.

Płojade dło Ludwinki, łoboce jak się miywo.
Przecie tło rodzinno wieś, cłowieka ciognie na stare śmieci. Teraz cliwo załuje có mi przysło do gowy.
Łod tamtegło casu, cały cos mi ta kuco siedzi w dołku.
Płojechałak kłolejom. Nie byłak tam tela roków, zek swojo rodzinno wieś liedwie poznała, jakby mi ta drugo Płolska stanyła przed łocami. Alie chałpy Ludwinki nijakło ni młogłak należ, bło je łozwalili.
Patrze ci jo - na je miejscu stłoi piykno wila, a pło łogłodzie góni strasne psisko.
Sceko na mnie i wściyko się, jakby mie kciało zezryć.
Płomyślałak, ze przecie un nie puści nikłogo dło Ludwinki, tło una łodciyto cołkiym łod świata.
Przy kójcu łogrodu była kiedysik kuco i Ludwinka chłowała w nie kłoze.
Usłysała scekanie i wysła z te kuce. Łozbecała się. Pójdze haw Jagniyś, dajze mi gyby, kazby jo cie ta nie płoznała – moja ty Jagniyska.
Psa uwiozała, łotwarła brame i wiedzie mie prostło do stare kuce. Tu teraz miyszkom.
Młój Jantek doktor, błogoc az hucy. Zagłodom dło nik casym na kwilke.
Wszyćkło tam takie drogie i piękne.
Łózka miykutkie z fłosztów młoznaby jeś. Jo nie przywykne na takie śtrymne.
Starok jes, brzyćko, ryce się trzyso, tło już w ty kucy zycio dokójce. Casym tu wnucka zazyro dło mnie.
Ciese się, kiedy spłozre na wile, ze się Jantkłowi lepi niz mnie kiedysik płowodzi.
Tela się cłowiek namycyl w zyciu, harowoł, zeby dzieciska wyszkłolić, kazby w przytułku się

poniewiarył. Kazdy by Jantka jyzorym włócył.

Mnie ta nie płotrza nicegło wiycy, nie kce zawodzać. Synłowo pani, moze by się mie ta wrodziła?

Nik mi nie kozoł iś do te kuce. Posłak se sama.

Jantek by kłota nie wygnoł z chałpy, siedzi i mrucy mu na podołku.

A ty Jagniysiu jak se ta radzis? No wiys, jak się som cłowiek łostanie, piniydzty mało, a wszyckło drogie, zemrzyć za duzo, zyc ni ma za có, jesce dło tegło lieje mi w chałpe.

Z młoiłk dziecisków pociechy mało, kozdy już siedzi na swołoiłk śmieciak, a domy starców, to wstyd lo dzieci.

Płotym my jesce płowspominały downiyjse casy i pozegnałak Ludwinke w zolu.

A teraz młój kłot mrucy i mrucy, w kucy Ludwinka, Ludwinka w kucy, w kucy Ludwinka, Ludwinka w kucy.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Julka, dodano 06.05.2010 08:50

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.